

керівник повинен ефективно розподіляти ресурси, встановлювати чіткі цілі та дотримуватися графіків для досягнення результатів. Справжній науковий керівник зацікавлений у розвитку наукової молоді. Він виявляє інтерес до виховання нового покоління дослідників, створює умови для їхнього професійного зростання та ділиться своїм досвідом. Відкритість до інновацій та новаторських ідей є важливою. Здатність приймати зміни, впроваджувати нові методи та технології в дослідження дозволяє збільшити вплив наукового колективу на розвиток галузі. У світі все більше зростає значення міждисциплінарних досліджень. Науковий керівник, який сприяє співпраці між різними галузями знань, розширює можливості для створення комплексних рішень наукових проблем. У сучасному науковому середовищі глобальна співпраця стає все більше актуальною. Науковий керівник повинен вміти співпрацювати з колегами з інших країн та розширювати горизонти своїх досліджень. Важливою характеристикою є відкритість наукового керівника до діалогу та обміну думками. Здатність враховувати різні точки зору та сприяти відкритому обговоренню сприяє творчому розвитку наукового колективу.

Ключові слова: науковий керівник, доктор філософії, дослідження, вища освіта, навички, наставник, науковий персонал.

УДК 378.147.88

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2024.97.16>

Лазарєв О. В., Фернос Ю. І.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ АГРАРНОГО ПРОФІЛЮ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

У наш час, коли глобалізація визначає умови конкуренції на ринку праці, володіння іноземними мовами визнається ключовим компонентом успіху. Аналіз стану проблеми навчання іноземних мов серед студентів аграрних вищих навчальних закладів підкреслив необхідність системного підходу до теоретичних основ підготовки до професійно орієнтованої іноземної комунікації для майбутніх фахівців аграрного профілю.

Наше дослідження спрямоване на аналіз методів підготовки студентів до іноземного спілкування у майбутній професійній діяльності, з фокусом на розвитку комунікативних та професійних навичок, що становлять як професійну, так і мовну компетенцію учасників професійно орієнтованої іноземної комунікації. Остання трактується широко, як міжмовний діалог загалом, а також відносно до сфери професійної діяльності, у якій вона здійснюється.

Серед фундаментальних аспектів статті – розгляд сутності іноземної комунікації як міжмовного діалогу загалом та в контексті сфери професійної діяльності. Важливість вміння ефективно спілкуватися в іноземному середовищі та уміння адаптуватися до нових умов роботи визначають іноземну комунікацію як ключовий елемент підготовки майбутніх фахівців.

Опитування студентів, яке ми провели, підтвердило, що респонденти усвідомлюють важливість іноземної комунікації для їхньої професійної кар'єри. Проте конкретні відповіді також висвітлювали труднощі, з якими студенти зустрічаються в процесі професійно орієнтованої іноземної комунікації. Ці труднощі включають в себе не тільки технічні аспекти мовлення, але й психологічні, поведінкові, організаційні та культурні.

Наша робота спрямована на виявлення недоліків та можливостей у підготовці студентів до ефективної іноземної комунікації в професійному середовищі. Ми прагнемо розробити рекомендації щодо оптимальних педагогічних підходів та методів, які можуть бути впроваджені в навчальний процес для поліпшення підготовки майбутніх фахівців аграрного сектора до високоякісної професійної іноземної комунікації.

Ключові слова: іноземна комунікація, майбутні фахівці аграрного профілю, немовна спеціальність, аграрний заклад вищої освіти, професійно-ділове спілкування, професійна та мовна компетенції.

В умовах активних інтеграційних процесів, що розгортаються в Україні та світі, виникає необхідність глибокого аналізу та вирішення проблем, пов'язаних зі змінами в економічній, соціальній та освітній сферах країни. Однією з ключових складових цього процесу є розширення сучасного ринку праці, що визначає нові вимоги до кваліфікації фахівців. Сучасні роботодавці виявляють зацікавленість у висококваліфікованих працівниках, здатних ефективно взаємодіяти з бізнес-партнерами, володіючи іноземними мовами на відповідному рівні.

Цей факт породжує необхідність адаптації закладів вищої освіти, зокрема аграрних, до нових вимог ринку праці, які передбачають формування у майбутніх аграріїв іноземної професійної компетентності. Особливу вагомість набуває питання готовності майбутніх фахівців, зокрема тих, які працюватимуть в аграрній сфері, до професійного спілкування іноземною мовою.

З урахуванням вищезазначених викликів, іноземна підготовка в аграрних закладах вищої освіти потребує системного коригування змісту та форм організації освітнього процесу. Домінування традиційних методів підготовки та водночас усвідомлення необхідності інновацій визначає необхідність подальших наукових досліджень теоретичних засад підготовки майбутніх фахівців аграрного профілю до професійної іноземної комунікації.

Із зростанням важливості іноземних мов, особливо англійської, спостерігається збільшення інтересу науковців до проблеми мовної підготовки фахівців у різних галузях: Кміть О., Наріжна Л., Черчата Л. (іншомовна підготовка студентів немовних спеціальностей), Крижна А., Павелків К., Безлюдна В. (соціальна сфера), Перебийніс Ю. (юридична сфера), Сьомак А., Чорноус В. (медична сфера), Нестеренко І., Бондар Г. (економічна сфера), Бец Ю., Калинюк Н. (військової сфери) тощо.

Окремі аспекти іншомовної підготовки майбутніх фахівців-аграріїв розкрито у наукових працях Кузнєцової О., Ніколаєнко Ю., Фоменко Т., Чорнобай В., Макухіної С., Малик В. та ін.

Аналіз психолого-педагогічної літератури з проблем професійної комунікації свідчить, що дослідження в цій сфері в основному фокусуються на аспектах формування у студентів навичок міжкультурного спілкування (Юдіна О., Вязова Р., Компанієць Л.). Іншомовна комунікація, у цих дослідженнях, трактується широко, як діалог культур загалом, безвідносно до сфери життєдіяльності, у якій воно здійснюється, тому формування готовності до професійно орієнтованого іншомовного спілкування у них детально не розкривалося.

Науковці як з України, так і з інших країн зробили суттєвий внесок у розробку різних аспектів підготовки майбутніх аграріїв до іншомовного професійно орієнтованого спілкування, однак основний акцент робиться на формування готовності до ділового іншомовного спілкування як до вміння вести лише ділові переговори іноземною мовою, що знижує можливість його використання в інших галузях. Щодо аграрного ЗВО професійно орієнтована іншомовна підготовка студентів агробіологічних спеціальностей позначена як перехід від дисциплінарно-орієнтованої системи освіти до проектно-творчої. Проте готовність до професійно орієнтованої іншомовної комунікації майбутніх фахівців аграрного профілю рідко виступає предметом окремого дослідження (Піддубцева О.), що й зумовлює актуальність нашого дослідження.

Мета статті. Дослідження теоретичних засад підготовки майбутніх фахівців аграрного профілю до професійно орієнтованої іншомовної комунікації.

Процес навчання професійно орієнтованому спілкуванню включає: по-перше, бесіди зі студентами, які окреслюють тематику спілкування, ситуації та їхні компоненти, жанрову варіативність письмової та усної комунікації у професійній сфері; по-друге, ознайомлення із зразками фахових текстів певних жанрів, організованих відповідно до соціопсихологічної характеристики англофона-професіонала; по-третє, виконання серії вправ, що здійснюються в опорі на англійські письмові тексти певних жанрів та організованих за ступенем наростання складнощів.

На вибір і організацію вправ для професійного спрямування впливає підхід до вивчення мови, який обирається для викладання. Сьогодні надзвичайно популярний комунікативний підхід, згідно з яким «важливо поєднувати структурно-системний принцип викладання граматики, тобто складання граматичного мінімуму, розробку оптимальних засобів та методів його подачі і засвоєння студентами, з комунікативним підходом, що також представлений підбором матеріалу, де наявні лексичні одиниці відповідно до професійної направленості. Тобто необхідно навчати мови не як знакової системи з деяким набором типових фраз, а навчати спілкування іноземною мовою у професійно значимих ситуаціях» [4, с. 195].

Попри те, що багато дослідників підтримують такий підхід до вивчення мови, існують учені, які висловлюють протилежну точку зору. Наприклад, деякі з них вказують на обмеження цього підходу та важливість інших аспектів, які можуть впливати на ефективність навчання мови. Так, Дмитренко Н. та Петрова А. вважають, що для розвитку іншомовної компетентності поза мовним оточенням, «недостатньо наповнювати заняття умовно-комунікативними або комунікативними вправами, які дозволяють розв'язувати комунікативні задачі. Важливо запропонувати студентам мислити, вирішувати проблеми, які породжують думки, міркування над можливими шляхами рішення цих проблем для того, щоб студенти акцентували увагу на змісті висловлювання, щоб у центрі уваги була думка, а мова виступала у своїй прямій функції формування і формулювання цих думок» [1, с. 25].

Існують різні комплекси вправ, спрямованих на підготовку до іншомовного спілкування. Наприклад, комплекс вправ на формування мовних навичок і умінь:

- формування загальних аудитивних навичок;
- зняття лексико-граматичних труднощів;
- розвиток діалогічного мовлення на рівні діалогічної єдності;
- розвиток монологічного мовлення.

Цінність такого комплексу у тому, що кожна наступна група вправ є логічним продовженням попередньої та виходить зі вже сформованих мовних навичок і умінь, а також у тому, що кожен вид вправ вирішує певне професійне завдання, спрямоване на оволодіння професійною мовною поведінкою.

Незважаючи на необхідність володіння іноземними мовами фахівцями різних галузей, студенти вищих навчальних закладів часто не виявляють достатньої зацікавленості, оскільки вважають вивчення мов менш важливим і факультативним порівняно із фаховими спеціальностями. Знижена мотивація до освоєння іноземних мов стає серйозною проблемою, яка впливає на якість навчання та підготовку майбутніх фахівців. Отже, проблема мотивації виявляється однією з ключових складових освітнього процесу та вивчення іноземних мов, що потребує уваги та вирішення.

Слід зазначити, що більшість майбутніх фахівців аграрного профілю розуміють важливість підготовки до іншомовної комунікації для успішнішої професійної діяльності. Так, за результатами опитування студентів

випускних курсів факультету плодоовочівництва, екології та захисту рослин Уманського національного університету садівництва (усього 86 осіб) 78,5 % респондентів вважає підготовку до професійно орієнтованої комунікації обов'язковою для своєї майбутньої професії, 13,5 % вважають, що це бажано, але не потрібно, і лише 8,0 % не вважають підготовку до професійно орієнтованої комунікації необхідною.

Поліщук А. визначає три ключові мотиви, які найбільше впливають на процес вивчення іноземних мов у навчальному процесі: комунікативний, навчально-пізнавальний та матеріально-практичний [5, с.55]. Наше опитування підтверджує важливість цих мотивів у контексті підготовки до іноземного спілкування та їх переваг для майбутніх фахівців аграрної сфери. Результати опитування показали, що ці мотиви розподілені за рівнем значущості наступним чином:

1) допомагає успішно вести переговори з можливими іноземними партнерами та досягати позитивних результатів;

2) дозволяє оперативно отримувати професійно орієнтовану інформацію з іншомовних джерел;

3) викликає повагу з боку партнерів щодо професійної взаємодії та сприяє професійному росту.

Водночас опитування показало, що 61,9 % випускників повністю задоволені своєю підготовкою до професійно орієнтованої іншомовної комунікації; в основному задоволені своєю підготовкою, але не повністю – 20,2 %; швидше не задоволені, ніж задоволені – 8,9 %; незадоволені – 6,9 %; не дали відповіді – 2,1 %. Таким чином, 17,9 % студентів випускних курсів відчують незадоволеність своєю підготовкою до професійно орієнтованого іншомовного спілкування, або невпевнені у своїх можливостях. Результати опитування також показують, що у багатьох студентів професійно орієнтована комунікація викликає труднощі: у 69,8 % респондентів – іноді, у 12,7 % – часто, у 11,6 % – постійно, а 5,9 % опитаних взагалі уникають вступати у професійне іншомовне спілкування.

Оскільки в іншомовному спілкуванні у сфері професійної діяльності важливо зрозуміти висловлювання співрозмовника та самому адекватно реагувати на ситуацію, то найчастіше виникають труднощі, пов'язані з технікою комунікації іноземною мовою. Так, 19,4 % опитаних стикаються з труднощами у розумінні висловлювання партнера; 14,7 % – у побудові висловлювання іноземною мовою; 19,6 % – у правильному граматичному оформленні висловлювання, 12,9 % – у правильному лексичному оформленні висловлювання; 16,3 % – у помірному темпі мовлення; 17,1 % – студентів зазнає труднощів у тлумаченні професійних термінів іноземною мовою.

Специфіка професійно орієнтованого іншомовного спілкування полягає у тому, що у взаємодію вступають представники різних культур, тому ще одна група труднощів, із якими стикаються майбутні фахівці, пов'язана з національно-культурним аспектом професійно орієнтованого спілкування. Це стосується насамперед відмінностей у невербальній поведінці залежно від культурних та національних традицій. Моделі невербальної поведінки включають: паралінгвістичні (інтонація, паузи, дикція, темп, гучність, ритміка, тональність, мелодика та ін.); екстралінгвістичні (різні шуми, сміх, плач тощо); кінестетичні (жести, міміка, контакт очей); проксема-тичні (пози, рухи тіла, дистанція, тобто просторовасова організація спілкування). Під час навчання професійного іншомовного спілкування уваги вимагає навчання культурологічних комунікативних рухів, особливо кінем, які не співпадають у виконанні чи змісті в різних ситуаціях ділового спілкування [2, с. 147].

Недостатня увага до розвитку професійної іншомовної підготовки студентів, зокрема у сфері аграрних закладів вищої освіти, викликає необхідність системного покращення цього процесу. Особливо важливою стає цілеспрямована підготовка до іншомовної комунікації, яка пов'язана з майбутньою професійною діяльністю. Це спонукає до аналізу програм з іноземних мов для студентів, які обирають немовні спеціальності в університетах. Аналізуючи програми, варто враховувати такі основні моменти:

– наявність цільових установок навчання майбутніх фахівців професійно орієнтованої іншомовної комунікації;

– аналіз потреб і можливостей усіх стейкхолдерів галузі;

– відповідність програмних годин державному стандарту вищої освіти, згідно з яким студенти немовних факультетів повинні навчитися здійснювати іншомовне спілкування в усній та письмовій формах згідно з виділеною кількістю навчальних годин;

– виділення у загальному курсі іноземної мови годин для вивчення мови професійно орієнтованого спілкування;

– розробка та використання власних методичних рекомендацій, навчальних посібників, підручників, які відповідають заданій меті.

Спільним для таких програм, крім кількості годин, повинна бути орієнтація використання активних методів навчання, забезпечення навчального процесу підручниками, автентичними матеріалами, навчальними комп'ютерними програмами. Також програми повинні поєднувати принципи, на основі яких вони побудовані: континуативності, систематичності, вивчення у широкому культурному та освітньому контекстах, комунікативній спрямованості, елітарності.

Дослідники також наголошують на необхідності здійснення міжпредметних зв'язків між циклами загальнопрофесійних і спеціальних дисциплін. Особливого значення набувають міжпредметні зв'язки в системі професійної освіти, де навчальний і пізнавальний процеси повинні будуватися в органічному зв'язку з гуманітарними (зокрема іноземною мовою) та фаховими дисциплінами [6, с. 116].

Реалізація таких програм потребує великих матеріальних витрат, тому їхнє широке впровадження у практику аграрних ЗВО, особливо в сучасних умовах війни, є досить проблематичним.

Програми, орієнтовані на науково-технічний напрямок у навчанні іноземної мови, мають формуватися на основі диференційованого підходу, що пропонують студентам програму-мінімум, яка навчає розмовно- побутовому реєстру мови, та програму-максимум, метою якої є оволодіння професійною мовою. Серед завдань програми-максимум є і така, як навчання студентів веденню ділового та особистого листування з іноземним партнером, заповнення анкет, складання автобіографії, але завдання підготувати до професійно орієнтованого іншомовного спілкування немає. Приблизна типова програма може бути розроблена як трьохетапна система формування комунікативної компетенції, необхідної для іншомовної діяльності з вивчення та творчого осмислення іншомовного досвіду у профільній та суміжних сферах, для ділового спілкування. Однак, у межах годин, визначених державним стандартом, студенти можуть оволодіти знаннями, уміннями та навичками, що дозволяють лише здійснювати ділові контакти на елементарному рівні. Для того, щоб забезпечити більш ефективну підготовку до професійно-ділового іншомовного спілкування, слід запровадити на випускних бакалаврському та магістерському етапах додаткові години. Адже аналіз освітньо професійних програм та навчальних планів показав, що не зважаючи на затребуваність у фахівців з високим рівнем володіння іноземною мовою, дисципліни «Іноземна мова (за професійним спрямуванням)» займає лише 2 % від загального навантаження [4, с. 64]. Отже, до професійно-ділового іншомовного спілкування можна підготувати, передусім, за рахунок збільшення кількості годин на вивчення іноземної мови.

Водночас такий підхід до вдосконалення підготовки до професійно орієнтованої іншомовної комунікації студентів немовних факультетів, на наш погляд, не зовсім правомірний, оскільки може здійснюватися або за рахунок скорочення годин на інші дисципліни суспільно-гуманітарного циклу, або за рахунок зростання тижневого навантаження студентів, чи за рахунок збільшення терміну навчання у ЗВО. Тому необхідний пошук інших шляхів виходу із ситуації.

Висновки. Таким чином, проблема формування професійно орієнтованої іншомовної комунікації майбутніх фахівців аграрного профілю показала, що вона є недостатньо розкритою в теоретичному аспекті. Уточнень вимагають наступні аспекти: структура та зміст готовності до професійно орієнтованої іншомовної комунікації, критерії та рівні її сформованості, а також педагогічні засоби, що забезпечують ефективну підготовку майбутніх фахівців аграрного профілю до професійно орієнтованої іншомовної комунікації.

Аналіз стану проблеми навчання іноземної мови студентів аграрного ЗВО показав недостатню розробленість теоретичних засад підготовки до професійно орієнтованої комунікації майбутніх фахівців аграрного профілю.

Так, важливо звернути увагу на специфіку професійно орієнтованого спілкування та розробити модель ведення переговорів щодо обговорення проекту із закордонним партнером, яка виступає як інваріант, що відображає основні закономірності професійно орієнтованого спілкування у цій сфері. Також можна розробити систему вправ, яка включає чотири комплекси, три з яких мають підготовчий характер і спрямовані на засвоєння мовних засобів, необхідних для підготовки до комунікації, а четвертий забезпечує максимальну практику у професійному спілкуванні іноземною мовою, спрямовану на формування професійних умінь, що дозволяє поступово наблизити умови навчання до реальних ситуацій майбутньої професійної діяльності та сприяє розвитку професійної мотивації у студентів.

Виникла необхідність визначення суті структури готовності студентів аграрного ЗВО до професійно орієнтованої іншомовної комунікації, як результату професійно орієнтованої іншомовної підготовки майбутніх фахівців аграрного профілю до професійно орієнтованої іншомовної комунікації.

Використана література:

1. Дмитренко Н. Є., Петрова А. І. Застосування проблемних ситуацій для формування іншомовної комунікативної компетентності у майбутніх учителів на заняттях з англійської мови. *Іноземні мови*. 2017. № 3. С. 23-30.
2. Іванова І. В. Забезпечення культуровідповідності професійної іншомовної освіти. *Педагогіка XXI століття: сучасний стан та тенденції розвитку* : колективна монографія : у 2 ч. / відп. за випуск О. Є. Карпенко. Львів-Торунь : Ліга-Прес. 2021. С. 141-167.
3. Наріжна Л. М. Особливості професійної іншомовної підготовки студентів нефілологічних спеціальностей. *Collection of scientific papers "New Philology"*. 2021. № 82. С. 193-197.
4. Піддубцева О. І. Формування готовності майбутніх фахівців-аграріїв до іншомовного професійно орієнтованого спілкування : дис. на здобуття наукового ступеня доктора філософії : 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями). Запоріжжя, 2021. 293 с.
5. Поліщук А. В. Аналіз основних мотивів вивчення іноземних мов майбутніми фахівцями аграрно-інженерних спеціальностей із метою їх покращення. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. 2021. № 73. С. 51-59.
6. Фоменко Т. М. Особливості професійно зорієнтованого навчання іноземної мови в аграрних ЗВО. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 22. Т. 3. С.112-115.

References:

1. Dmitrenko N. Ye., Petrova A. I. (2017) Zastosuvannia problemnykh situatsii dlia formuvannia inshomovnoyi komunikativnoi kompetentnosti u maibutnikh uchyteliv na zaniattakh z angliiskoi movy. [Application of problematic situations for the development of foreign language communicative competence in future teachers during English language classes]. *Inozemni movy – Foreign languages*. № 3. S. 23-30 [in Ukrainian].

2. Ivanova I. V. (2021) Zabezpechennia kulturo vidpovidnosti profesiinoi inshomovnoi osvity. [Ensuring cultural relevance in professional foreign language education]. *Pedahohika XXI stolittia : suchasnyi stan ta tendentsii rozvytku : kolektyvna monohrafiia : u 2 ch. – Pedagogy of the 21st Century : Current State and Development Trends – Collective Monograph in 2 Parts*. Lviv-Torun : Liha-Pres. S. 141-167 [in Ukrainian].
3. Narizhna L. M. (2021) Osoblyvosti profesiinoi inshomovnoi pidhotovky studentiv nefilologichnykh spetsialnostei. [Features of professional foreign language training for students in non-philological specialties]. *Collection of scientific papers "New Philology"*. № 82. S. 193-197 [in Ukrainian].
4. Piddubtseva O. I. (2021) Formuvannia hotovnosti maibutnikh fakhivtsiv-ahraryiv do inshomovnoho profesiino oriietovanoho spilkuвання. [Formation of future agricultural specialists readiness for foreign language professionally oriented communication] : dys. na здобuttia naukovooho stupenia doktora filosofii : 015 Profesiina osvita (za spetsializatsiiamy) – Qualifying scientific work on the rights of the manuscript : 015 Professional education (by specializations). Zaporizhzhia, 293 s. [in Ukrainian].
5. Polishchuk A. V. (2021) Analiz osnovnykh motyviv vyvchennia inozemnykh mov maibutnimy fakhivtsiamy aharno-inzhenerykh spetsialnostei iz metoiu yikh pokrashchennia. [Analysis of the main motives of learning foreign languages by future specialists in agricultural and engineering specialties in order to improve them]. *Problemy inzhenerno-pedahohichnoi osvity – Problems of Engineering Pedagogical Education*. № 73. S. 51-59 [in Ukrainian].
6. Fomenko T. M. (2020) Osoblyvosti profesiino zoriietovanoho navchannia inozemnoi movy v ahrarykh ZVO. [Features of vocationally oriented foreign language teaching in agrarian institutions of higher education]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative pedagogy*. Vyp. 22. T. 3. S. 112-115 [in Ukrainian].

O. Lazarev, Yu. Fernos. Theoretical foundations of the preparation of future agricultural specialists for foreign language professionally oriented communication

In our time, when globalization defines the conditions of competition in the job market, proficiency in foreign languages is recognized as a key component of success. The analysis of the issue of teaching foreign languages among students of agricultural higher education institutions emphasizes the need for a systematic approach to the theoretical foundations of preparing for professionally oriented foreign language communication for future specialists in the agricultural field.

Our research is aimed at analyzing the methods of preparing students for foreign language communication in their future professional activities, with a focus on developing communicative and professional skills that constitute both the professional and language competence of participants in professionally oriented foreign language communication. The latter is broadly interpreted as interlingual dialogue in general, as well as in relation to the sphere of professional activity in which it is carried out.

Among the fundamental aspects of the article is the consideration of the essence of foreign language communication as interlingual dialogue in general and in the context of professional activity. The importance of being able to communicate effectively in a foreign language environment and adapt to new working conditions identifies foreign language communication as a key element in preparing future professionals.

The survey of students that we conducted confirmed that the respondents are aware of the importance of foreign language communication for their professional careers. However, specific responses also highlighted the difficulties that students encounter in the process of professionally oriented foreign language communication. These difficulties include not only technical aspects of speech but also psychological, behavioral, organizational, and cultural aspects.

Our work is focused on identifying shortcomings and opportunities in the preparation of students for effective foreign language communication in a professional environment. We aim to develop recommendations for optimal pedagogical approaches and methods that can be implemented in the educational process to improve the preparation of future professionals in the agricultural sector for high-quality professional foreign language communication.

Key words: foreign language communication, future professionals in agricultural fields, non-linguistic specialization, agricultural higher education institution, professional and business communication, professional and language competences.